

TAPOLCZAI LAPOK

EZELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÖWY B.

Előfizetési ár Egész évre 10 K., félévre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Megjelenik minden vasárnap.

Hirdetések árszabály szerint.
Nyílt-tér sora 1 korona.

1913.

Végére értünk. Egy régi közmondás azt tartja: a holtakról vagy jót, vagy semmit. A krónikás azonban ezt nem respektálhatja, ő neki mindig igazat kell mondania. Valljuk be őszintén, nagyon vegyes érzelmekkel bucsuztatjuk a haldokló esztendőt.

Közgazdaságilag elég rossz volt. Hosszu ideig a háboru réme nehezedett lidércnyomásként reánk. Ennek hatása alatt pangott ipar és kereskedelem. A mezőgazdaság még türethetően jövedelmezett, a bortermés azonban minden kritikán aluli volt. Az üzletvilág ezt nagyon megsínylette és kereskedőink panasza nagyon is indokolt. Városunk kulturális fejlődésének történetében azonban az 1913. év aranybetűkkel lesz feljegyezve. *Ez évben lett polgári leányiskolánk államosítva, ez évben került községi kórházunk tető alá.* Közoktatásügyi kormányunk vezetője beváltva illustris elődjének ígéretét, polgári leányiskolánkat állami kezelésbe vette. Ezáltal leánynevelésügyünk az állam mindenható gondozásába jutott és nagy gondtól szabadította meg a jelen és jövő nemzedéket. Még egy kis fejtörést fog ugyan okozni az iskola végleges elhelyezése, de e tekintetben számíthatunk községünk áldozatkészségére. Utóvégre az a legkevesebb amit az állam tőlünk elvárhat, ha ő viseli az összes kiadásokat, hogy épületet mi adjunk. Nagyon célszerűnek tartom *Redl* igazgató urnak előttem hangoztatott tervét. Az állam vegye meg a várostól a polgári fiúiskola épületét és helyezze oda a kir. járásbírószobát és postát. E pénzhez adjon a város még annyit, hogy a vásártéren egy nagy épülettömböt emelhesen és ott helyezze el mindkét polgári iskolát külön épületekben, külön bejárattal, egyes közösen használandó termekkel.

Az eszmét nagyon egészségesnek tartom és feltétlen megérdemli, hogy ezzel községünk előljárósága behatóan foglalkozzék, *egy kis jóakarattal, körültekintéssel és bölcsességgel* meg lehet e kérdést oldani.

Ezenkívül is még nagy feladatok megoldása előtt állunk. Kórházunknak teljes elkészítése, berendezése, felszerelése, vezetése ezek csak technikai kérdések, ezekre az eszközeink megvannak, ennek realizálása nem fog különösebb nehézségekbe ütközni.

Nagy lépést fog városunk fejlődésében jelenteni, ha a következőm kér-

dését sikerül szerencsésen perfektuálni; a kérdés megoldásában további buzgalomra kérjük *Marton Gyulát* és városunk agilis főjegyzőjét *Horváth Jenőt*, mint akik ez ügyben már eddig is sokat dolgoztak. És hogy jövő tervekről is beszéljünk, meg kell emlékeznünk városunk közegészségügyéről. Egy várost addig egészségesnek tartani nem lehet, míg csatornázása és vízvezetéke nincs. Tudom, ezek nagy dolgok, itt nagyon ki kell nyitni a bugyellárist, itt kétszáz ezer koronáról van szó, enyhén számítva. Ez olyan pénz volna, amit nem lehet összetáncolni, ezt csak pótdadó alakjában hozhatja össze a város és 5 százalék erre feltétlen elég volna. E kérdést csak en bloc tárgyalom, ezt egy újságcikkkel elintézni nem lehet. Erre nagy tanulmány szükséges és *mindenekelőtt városunk színejavának közegészségügyileg érettsége és a legeslegjobb akarata.*

Sajnos, ilyen nagy dolgokban teljesen magunkra vagyunk hagyatva, mecaenásaink, főuraink nincsenek. Mint kórházügyünk megmutatta, nem is kell; van egészséges középosztályunk. Van egy tucat emberünk, aki tud dolgozni ha akar és tud szépet és nemeset alkotni, ha kellő támogatásban részesül. Azt szintén kórházügyünk mutatja meg, hogy lankadni nem szabad, nem kell restelni a fáradságot, amint a „Tapolczai Lapok” sem restelte nyolc évig csépelni a kórházügy témáját, mire azt fényesen dülőre vitte néhány lelkes ember segítségével. Vannak még városunknak jó fiai, akik szeretik ezt a helyet, ahol laknak, akiknek szabad óráikban e város felülvizsgálása és virágzása szívéükön fekszik és akikben van elég életrevalóság és bölcsesség arra nézve, hogy a mindennapos gáncs és lekicsinylés kristálytisztá jellemük acélkemény vértjéről visszapatjanon.

És most az ujesztendő küszöbén állva szorongó szívvel kérdezzük, vajjon mi jót fog ez nekünk hozni? Reméljük a legjobbat. Dolgozzunk a közjóért, embertársaink javáért, a jó tett, a nemes tett magában hordja a jutalmat. Ki embertársai javára működött, az nem élt hiába.

Dr. Klein Gyula.

Árva János alispán jubileuma. Folyó hó 15 én múlt harminc éve, hogy Árva János mint tiszti ügyész a vármegye szolgálatába lépett. A vármegyeházán az évforduló alkalmával megyénk derék alispánját ünnepelni készülnek. Az ünnepély január elsején lesz.

Csináljunk mérleget?

Pár nap múlva befejeződik az ezerkilencszáztizenhárom év. Előítélettel vártuk, balsejtelmünk igazolt lett. Nem maradt a megpróbáltatásoknak egy neme sem, amelyből kóstolót ne kaptunk volna. Az emberiség történetében, de különösen a magyarságban, az idej esztendő sokáig emlékezetes lesz.

Ha mérleget készítünk a tizenhárom év gazdasági eredményeiről, akkor arra a tapasztalatra jutunk: hogyan lehet a rosszat fokozni, mennyire súlyosabb a rossznál a rosszabb.

Fagy, amilyen még nem volt; tavaszi szárazság; hideg, esős nyár; vízáradások; járványos állati betegségek — keserítették meg az idén a gazdákat. Súlyosították a keserves állapotokat a világszerte beállott rossz pénzvizonyok. A szokatlanul magas kamatterhek laposították, amúgyis sorvadásban szenvedő zsebünket. — A súlyos pénzvizonyok minden téren, láthatóan, kézre foghatóan, éreztetik hatását.

Most a kételkedők is tisztán láthatják, hogy Magyarország életerege a földben van. Ha az elemek, ezen áldást adó erőt károsan befolyásolják, akkor mindjárt zökken közgazdasági életünk fogaskerékszerű szervezete.

Pang az ipar, béna a kereskedelem. Szükségletek kisebbednek, befektetések elmaradnak. Összehuzódunk. Mint a fekete, sűrű felleg, mely vihar előtt jár, embert, állatot megfélemlítve; úgy fekszi meg kedélyünket a nyomasztó érzés, kiöli belőlünk a vidámságot, az örömeiket, megbénítja minden irányban a tettekkészségünket.

A kalendáriumi év lezáródik Szilveszter napján. Ha a jövőbe tekintünk, meg kell rémülnünk attól, ami reánk vár. Az igazi rossz időket a jövő év hozza magával.

Vidékünk anyagi ereje kimerülőben van. Már a folyó évben is a tartaléktőkéjéből élt. A hirtelen, ugrásszerű gazdasági fellendülést követte a négy rossz év. Azonban a nagy megpróbáltatások, nehéz viszonyok, most állanak majd elő. Üres a pince, üres a hombár. Az állatállományunk is csökkent, mert a gazda abból pénzelt, amit könnyen pénzzé tehetett. Az akasztófahumor azt mondatja velünk, hogy: az irni tudásnak még sohasem vette e vidék annyi hasznát, mint ez időkben. Sógor, koma — népiesen szólva, egymás hátra irnak és úgy evickélnek a bajban. Egyedüli reménye e vidéknek a jövő évi bortermés. De nehéz lesz bevárni, míg az

A Kereskedő Ifjak Önképző Egyesületének teastélye Szilveszterkor a „Balaton”-szállodában.

ujbor ára zsebünkbe kerül. És ha az 1914. gazdasági év sem sikerül, hogy akkor mi lesz, arra még gondolni sem jó. Erről a jövőről beszélni nem akarok, maradjunk meg egyelőre az emberi természetben rejlő ösztönszerű reménykedésnél. Ma egyebet nem tehetünk, mint azt, hogy segítünk egymásnak — busulni. Szomorú a visszatekintésünk az elmúlt évre, szomorú a holnapunk is, mely reánk virrad.

Szorongva lessük majd a napokat, és meg-meg rezzenünk majd minden szélről, felhőről. Szomorú a kép, amit leírni megkíséréltem, de való és igaz minden ízében. Egypár könnyen élő egzisztencia, kiket a mostoha idő nem érinthet, a szokott kivétel a rendes szabály alól, — ezen egzisztenciák, ha bajainkat panaszzuk, részvétel nélkül kétkedőleg fogadják panaszainkat. De az ily egzisztenciák, örömeinknek sem szoktak osztályosai lenni. Innét van az, hogy a társadalmi életben kettős az irányzat, és az ellentétek ily kirívóak még soha nem voltak.

Tollamra csuszott az előbbi mondatban az a szó: társadalmi élet. Csináljunk-e mérleget erről is?

Ha ezt meg akarjuk tenni, akkor nagyon célszerű, ha a szelid gúnyunk erősen letompított tollát vesszük csak a kezünkbe. Sőt még abból a szempontból sem szabad kiindulnunk, hogy: mert emberek vagyunk, tehát hibásnak is kell lennünk. A társadalmi élet nálunk nem azért szorol kritikára, hogy talán rosszak lennének az emberek, hanem azért, mert elavult korlátok, szűtte ducok szorítják meg korunkban is az emberiséget oly rekeszekbe, mely rekeszek valósággal megcsúfolják a Szeretetet, az emberi méltóságot. A mindinkább terjedő művelődés már roppantja itt-ott ezen ősi korlátokat, de az előítélet még összetartja őket, és tenyészt a — korlátoltságot. Egy kisvárosi társadalom hű képe szokott lenni

a nagy társadalomnak, természetesen kisebbített arányokban, de azért a szegletességeket a távolról szemlélő könnyen megláthatja.

A monarchikus államforma a tekintélyek lépcsőzetes sorozatát alkotta meg. A kisvárosi ember a maga lépcsőjét, amelyet elfoglalt, nevésségesen őrzi. Szereti és megkívánja a tömjénezést, és gyakorolja a kegyeket aképpen, a hogyan azt a magasabb lépcsőfokon állóktól ellette. Nem célozom a tekintélyek lekicsinylése, de én már csak ki mondok: hogy ezeknél előbbre valónak tartom a megbecsülést, az arra érdemek és egymás irányában. Az érdekek összehozhatják az embereket és minél aljasabbak ezen érdekek, annál hazugabb a társadalom. A társadalmi érintkezésnek igazi alapja: a jó tulajdonságok kultiválása, a művelt modor és a kölcsönös megbecsülés. De a mai viszonyok között annak van igaza, aki semmi féle téren nem vállal közszereplést, evvel elkerüli az összeütközési pontokat. Él magának, él családjának. A közéleti szereplés, akkor, ha annak ideális az alapja, annyi kellemetlenséggel és visszás érzés elszívásával jár, hogy az illetőt okvetlen elkedvetleníti. Mert a közéleti szereplések nagy részének nem a nemes ügybuzgóság, hanem a hiúság, a föltűnési viselkedés az indító oka. Még jó azonban, hogy ily módon meg lehet a hiúságot adóztatni, pénzáldozatra kényszeríteni. — Nagyjában ilyen az ugynevezett társadalmi jótékonyosság.

Hogy társadalmunk mikor fogja a hazugság álarcját levetni, az még a messze jövő kérdése. Innét van az, hogy az önbecsülésüket prédára bocsátani nem akarók, a zajtól, a lármás szerepléstől távol állanak. És ezek, kik a társaságban sem kitüntetések nem osztogatnak és ily kétes értékű, alapjában hazug, kitüntetések el sem fogadnak, szóval az elegáns világon ki-

vül élnek: — megengedhetik maguknak az igazmondás luxusát, anélkül, hogy valaki ezért társadalmilag betörhetné érte a fejüket.

Azonban az igazmondást a társadalmi élet terén még sem viszem odáig, hogy tényeket soroljak fel, hogy tényeket hibáztassak. Tehát ezen a téren inkább ne csináljunk mérleget, mert hátha egyenlő lenne ez év gazdasági mérlegével, amiről hogy milyen, úgy is tudjuk mindnyájan.

Weiler Kálmán.

Előfizetési felhívás!

Kérjük t. előfizetőinket, akiknek előfizetésük december hó végén lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek.

Előfizetési árak:

Egész évre	K. 10.—
Félévre	5.—
Negyedévre	2.50

Ha a háziasszony nem tudja, hogy milyen pótkávét használjon a babkávéhoz, kísérelje meg a Kathreiner-féle Kneipp malátakávét.

Teljesen meg lesz elégedve.

A kísérletnél ügyeljünk a főző utasításra, mely mindenütt kapható. Aki részletesebb útmutatást kíván, írjon a Kathreiner-féle malátakávé gyárak részvénytársaságnak, Wien, I., Annagasse 8.

Utazás a paradicsomba. (Baumbach.)

Fárasztó volt szegény diák
Hosszas vándorlása;
Hívta be a parasztasszony:
„Jöjj, van cipó, kása!”
Nem várta a szegény utas
Hogy újból beszéljen,
Letelepült és falt és nyelt
Mint a farkas télen.
Jól is lakott szegény diák,
Ugy volt hálás érte,
Elbeszélte pár kalandját
Mi az uton érte,
Mert ő látta Páris, Dijont.

Szólt az asszony: „Paradicsom,
Vagy nem jól hallottam?
Látta-e a Tóbis Jánost,
Pár éve van ottan.
Első uram volt, halála
Szomorú egy dolog,
Máshoz mentem, de naponta
Ő rá is gondolok.”
„Ismerem hát”, — az idegen
Ravaszul felele,
Nincs ruhája, csak mi rajt van
Egy árva pendelye.
Szegény lelke fagyoskodik,
Elnéztem eleget,
Mint az éden kapujában
Álldogál, kéreget.

Sirt az asszony, kezét gyurta
És szólt fuldokolván:
„Kész örömet elküldeném,
Van jó mellény, dolmány,
Küldenék pénzt, emivalót
A szegény halottnak,
De ki hozzá el is vigye,
Követet hol fogják?
„Asszonyom, majd elviszem én,
Leszek én a követ,
Két hét múlva érek oda
Utóbb visszajövet.
Lesz ott vigság s kedv déványos,
Örül majd a Tobis János.”

Hoz az asszony köpönyeget,
Dolmányt, lábravalót,
Három ezüst forintot is
Mi az erszényébe vót, —
Egy sonkacsont volt fölötte,
Kendővel jól bekötötte.
Zsákba teszi a vándorló:
Isten áldja! — köszön,
S batyujával nagy sietve
Eltűnik egy közön.

Jött a paraszt, elbeszéli
A nő az esetet,
Káromkodott rá az ura,
Ahogy csak lehetett.
Jászol elől legjobb lovát
Hevenyén kihajtá,
Elvágatott sebbel-lobbal,
Fuss, fuss diák, hairá!

Ravasz diák látja jönni,
A baját fölfogta,
Nehéz terhét egy-kettőre
Dobja az árokba;
S vándoroknak a módjára
Támaszkodik a botjára.

Megáll a pór és kérdezi:
„Nem látott e senkit,
Aki fehér bugyrot cipelt?”
„De láttam, milyent vitt:
Mikor ön jött úgy megijedt,
Láttam, hogy a rétnek siet,
Ahogy birta lába,
Futott a mocsárba.
Ha kedve van, megfoghatja
Fusson, hogy elérje,
Mig eléri, inkább addig
Vigyázok a ménre.”

Leszállt a pór a lováról,
Elfut nagy sietve,
A diáknak lovaglásra
Támadt hamar kedve.
Megörült a cselvetésnek,
Elnyargalt az uton,
Élvén van-é, vagy hová lett,
Bizon, ma se tudom.

Gyalogszerrel, késő este
Haza ér a paraszt,
Szép csöndesen ül a padra,
Nem mond zokszót, panaszt.
Kérdi tőle felesége:
„No, hát utolérted,

Egyről-másról.

52. Remény lesz, ameddig a földön emberek lesznek, mert a remény főleg a szegény, a szerencsétlen emberek mindennapi kenyere. Az emlékezet azonban — kinek-kinek — most ad mélyes gondolat, midőn egy év hanyatlak a semmiségbe, midőn a homokóra felső kúpjából egy porszemecske hull az alsóba és a vén Idő egy rövidke esztendővel lett ismét öregebb. — A remény és emlékezet, a valósággal egy törő fakadó rózsák, csak hogy a reménynek nincsenek — tövisei. A tövisek ne tartsanak bennünket vissza — az emlékezéstől. Legyen bár az emlék bényítője minden szárnyalásnak, legyen bár a mult a kerékkötője a nagyobb lendületeknek, azért mégis emlékezzünk, ha szűr is a tövis. — Mily boldogok azok, kiket az elmuló év tövisei nem szűrtak meg, kik csak a rózsákat élvezték. De mily kevesen is lehetnek. Csak megsebzett, vérző kezű embereket látok. A lelküket is átjárta a tövis. Az idén kevés rózsza virágozott és azokat is úgy körülvevők a tövisek. . . Megsebzettek mindnyájunkat. Emlékezzünk e sebekre, mert az emlékek vigasztalnak. Mikor mindenünk elfogyott, nem e azt kérdeztük: ki emlékezik ilyen fagyra? Kerestük: az öreg embereket, hogy tőlük választ kapjunk: hát akkor hogyan volt, kihajtott-e újra? És mikor a válasz nem a pusztulás hangján szólt, hanem új rügyakadást ígert, hogyan megörültünk és reménykedtünk. Egy törő fakadó rózsza az emlékezés és a remény. Az emlékezés a remény éltetője. — Ha ez év történetére elbusulva gondolunk, lapozzuk csak fel az irott emlékezést: a történelmet, és vigasztalást kapunk majd. Vigasztalást, biztatást: volt már rosszabb is és e nemzet már nagyobb csapásokat, válságokat is kihevert. A tövisek sebzei beförtözték. Reményt ad az emlékezés: a történelem. Remélni tudni: boldogság. Az idő mindig teljesíthetetlenül hagy bizonyos reményeket. Egy lepörgött esztendő borzongat azzal, hogy az emberi élet határa oly rövid mindazoknak, akik szeretnek élni. És ki nem szeret élni? . . . Még csak most köszöntöttük a felkelő napot és máris lenyugszik — de holnap újra feljő.

Az ötvenkettedik hét után, ötvenhárom kellene irnunk. De mi az újságunk számítását újra az egynél kezdjük. A reménykedést lehet mindig újra kezdeni. Életünket az ötvenhárommal folytatjuk. Azt nem tudjuk újra az egynél kezdeni. A baklőveinket: tapasztalásainkat, nem lehet az ötvenkettő

S mit elvitt a fehér bugyrot
Könnyen megismerted?
„Persze! Még a lovamat is
Neki adtam, — mondja, —
Derék fiu, így előbb ér
A paradicsomba.“

Fordította: Vázsonyi Izidor.

Az üzlettárs.

Írta: Szomaházy István.

A dinasztiaik elsőszülöttjei is érthetnek valamit az egyeduralkodás művészetéhez, de bizonyos, hogy Hedda Millstadt kisasszony alaposan járatosabb volt náluk ebben a tudományban. Hedda Millstadt kisasszony a nagy nemet város drámai hősnője volt, akinek fejedelmileg karsu ragyogó Cleopatra-jelmezéért egyaránt rajongott az egész egyetem, az egész polgárság, az uralkodó családnak minden ott időző férfitagja. Mikor a színház kötelékébe lépett, még gyalog ment esténként a színházhoz, egy tizenkétosztós cselédleány kíséretében, aki a ruháit cipelte. Két év múlva már így szólott, büszke pillantást vetve az igazgatójára:

— Akarom!

És az igazgató hosszú, cinikus volt színész, akiről a külseje után abszolút nem lehetett tudni, vajjon 35 vagy 60 esztendőse, közömbösen vállalt vont s csöndesen így felelt:

— Hát akkor természetesen így is lesz.
Az igazgató, aki különben nyers, szöki-

után az emlékezés táblájáról letörölni. Ezek a tapasztalások: emlékezések irányítsák életünket: reményeinket.

Harmincéves jótékonyág. Zajtalanul, csöndesen ünnepelte a Krajcár Egyesület a harmincadik évét. Az ünnepségnek a családi jellege, zajtalan csöndessége szolgáljon mentesül, hogy még csak most kötözzük csokorba az üdvözlő virágainkat, hogy így megkésve üdvözljük az Egyesületet. — A krajcár egyesülete harmincéves lett. Harmincadik éve volt jótékony. A harmincadik évében visszatekintett a multa, az ifjúsága kezdő éveire, és látta a pályát, melyet megjárta, az időt, melyet leélt, a jótékonyágot, melyet cselekedett. Az út hosszú, göröngyös volt. Harmincévig járta: alamizsnát osztogatva. És nem fáradt el. Az út még hosszú. A szegénység örök, a jótékonyág útja végtelen. Egyegy kilométerkőnél megállunk: mennyire haladtunk előre. Az Idő is odaállítja az ő jelző köveit: a gyermek, ki csak az imént kapott tőlünk ruhát, im harmincéves ember. A jótékonyág egyenruhájába öltözött kis fiúk és lányok kinőtték a gunyát: negyvenéves emberek lettek. Mekkora idő! . . . Mily kicsiny a jótékonyág évezredeihez, mily nagy a mi emberi életünkhöz! Harminc év egy fél emberélet. Ki életéből ennyi időt a jótékonyágnak szentelt: mindnyájunknak élt. És az ember, az ő megértőivel, harmincadik éve kéri a krajcárokat. Pedig a pénz, de nehezen adódik. Nehéz megindítani az emberek krajcárjait, hogy azok guruljanak a jótékonyág perselyébe. Hányszor emlegetik, gáncsolják az embert, ki ajkán a kérelem: adjatok, legyetek jótékonyak — szól hozzánk. — A krajcárak mindig többen jöttek, az egyesületük mindig nagyobb lett, mindig több krajcárt adott a szegényeknek, mindig több krajcárért vehetett ruhát a fázó, szegény fiúnak és lányoknak. Melegséget adott a téli hidegben, ennyit az éhezőknek, orvost a betegnek, megeléget a szegénynek. Harminc éve öltözteti az ő gyermekeit, harminc éve gyámolítja a szegényeit. — Kik harminc évig a jótékonyág egyesületét fentartják, csak jó emberek lehetnek. A krajcár egyesülete: a jóemberek egylete. A tagjai, vezetői az egyesületnek, érezhetik, hogy szépet, nemeset alkottak. Az asszonyok, kik a krajcár egyesületét uralják: jók, nemesek. Az asszonyok között elnöknek lenni nehéz. És ki a jók, a nemesek: az asszonyok között az első tud lenni: az kiváló egyéniség — ha mindjárt férfi is. De a férfiak között is kiváló a Krajcár Egyesület elnöke — dr. Lőke Mór.

mondó vén komédiás volt, egyébként is elmentmondás nélkül túrta a Hedda kisasszony legképtelenebb szeszélyeit. Miért? Talán férfias gyöngédségből? No persze! Aestle ur híres volt arról, hogy goromba, mint a pokróc, s hogy a saját nagyapját is képes lenne kikergetni a színpadról. Gyöngédségének két természetes oka volt: először Hedda kisasszony valóságos üdvöskéjévé lett a színháznak, akinek kedvéért mindennap aranyakkal telt meg a pénztár fiókja, másodsor: egy fiatal herceg, az uralkodó unokaöccse, egy nap fölhevítta a palotájába s leereszkedőleg így szólott hozzá:

— Kedves Aestle, bánjon jól Millstadt kisasszonnyal. Ha azt fogom hallani, hogy meg van elégedve magával, akkor mindenestre számíthat az elismerésemre . . .

Igy történt, hogy valahányszor a többi színész Hedda kisasszony különös kitüntetésit zokon vette, az igazgató haragosan így kiáltott fel:

— Mit akartok, ti koldusok, ti éhenkórászok? Ha Hedda nem volna, hát valamenynyien éhenhalnátok . . .

Két évig pompásan ment a színház dolga, a harmadik évben az egyik rossz szezon derekán — az Aestle ur régi, vidéki hitelezői energikusan követelni kezdték a pénzüket. Mivel akkoriban jó darab se igen volt a műsoron, s a Hedda vonzóereje mintha veszíteni kezdett volna erejéből, a szegény igazgató egy napon arra ebredt, ha váratlan segítség nem érkezik, a gaz hitelezők megkerik ellene a csődöt.

A Krajcár Egyesület ünnepe, az ő ünnepe. — Az egyesület nem tartott hangos ünneplést. Mert az igazi jótékonyág nem vár elismerést. Az egyesületnek is minden tette, jótékonyága csöndes. A harmincadik évét nem parádéval ünnepelte meg, hanem jótékony volt — ezer koronát adott a szegényeinek.

HIREK.

Újabb vasúti terv megyénkben.

Ha egy pillantást vetünk Zalavármegye térképére s ugyanakkor a vasúti közlekedési viszonyokra gondolunk, nyomban tisztán látjuk, hogy Zalavármegyében az eléggé kevés számú vasutak észak-déli irányban vonulnak s kelet-nyugati vonal nincs is, mely kielégítene az immár megnövekedett forgalmat.

Már megemlékeztünk néhányszor hasábjainkon arról, hogy az új balatoni vasúttal fél munkát végeztek s ez a terv nem felel meg teljesen a megye által óhajtott célnak. 1896 és 1898-as években állandóan napirenden volt az a terv, vagy Fiuméhez még egy vasut-vonal vezetessék. Az akkori kormány megbizta Herczeg Mihály egyetemi tanárt az új terv elkészítésével, a finansziális költségeket az angol Barnum bank garantálta volna, de a közbejött politikai rosszabbodott viszonyok, s a Barnum bank bukása megghusította a terv kivitelét.

Terv a következő: Budapest—Tapolcza, mely már Tapolczáig kiépített, innen Keszthely, Keszthelyről egyenes irányban Zalaapáti, Pácán keresztül, Pácáról délnyugati irányban haladva Felsőrajkon keresztül Pötréteig innen egyenes irányban Hahótig, Hahótól ismét délnyugati irányban vezetne Bánokszentgyörgyön keresztül Letenyéig, itt a Murán keresztül a déli vasutat keresztül metszve Perlakig, Perlaktól déli irányban Kaproncáig, hol belefutna a budapest—fiumei vonalba.

E vonal képezvén tervezetet a miniszteriumban most ismét elővették s megyénk főispánja a vidék érdekelt vezetőségével közölte a terv felújítását. Természetesen a legnagyobb örömmel fogadtattott e terv s hovatovább meg fognak indulni a tárgyalások. Értesülé-

Pár napig a fejét vesztve járt fűhöz-fához, de mivel a pénzpiacra ez időben véletlenül kifogytak a nagyobb bankók, minden fáradozása hiábavalónak bizonyult. Aestle egy délután lehorgasztott fővel állított be színháza startjához:

— Tudod mi újság? — mondta, miután egy selyem fauteilben elhelyezkedett.

— Micsoda?

— Az, hogy pár nap múlva becsukhatjuk a boltot. Nincs annyi pénzem, hogy a személyzet gázsiját kifizethessem. Ez pedig nemcsak az én szegényem lesz, hanem a tied is.

— Hát mit tegyünk? — kérdezte Hedda kisasszony megdöbbenve.

— Egyetlen mód van, gyermekem, hogy a színházat megmenthessük: az, hogy pénzes társat kerítünk valahonnan. Ha akad egy ember, aki nyolcvanezer márkát befektet a vállalatba, hát egyszerre künn vagyunk a vízből.

— És van valaki, aki pénzt adna?

— Van.

— Ki az?

Aestla ur Hedda kisasszony felé bökött a fejével és szárazon így szólott:

— Te!

— En? — kiáltott fel a színész nő ijedten. — Azt hiszem, hogy megbolondultál, vén csepürágó. Hát komolyan azt hiszed, hogy még tovább is komédiázom nektek, ha nyolcvanezer márkányi készpénzem lenne? Az igazgató ásitott és vállalt vont.

sünk szerint január hóban a főispán vezetésével nagy küldöttség fog tisztelegni a kormányánál ez ügyben.

Nézzük röviden e vonal kiváló fontosságát.

Megyénk nézve valóságos áldás volna, mert keresztül metszené azt s az eddigi forgalomba nem esett gazdag községeket bekapcsolná. Egyszerre 3, Pacsa Letenye, Perlak, járás székhelye s 5-6 körjegyzőség nyerne vonatállomást, megkönnyitné a Balatonhoz való jutást.

Ez a vonal a Dunántulnak a Fiuméhez irányuló forgalmát bonyolítaná le. Bizzunk abban, hogy a kormány tekinti az országos érdeket, tekinti vármegyénk nézve különös nagy fontosságát és nem fog a terv kivitele elől elzárkózni.

Eljegyzés. Kardos Ödön, a Tapolcza-vidéki Gazdasági Takarékpénztár főkönyvelője, eljegyezte Weisz Rozsikát. (Mindenkülön értesítés helyett.)

Községi gyűlés. Tapolcza nagyközség képviselőtestülete ma — december hó 28-án — délelőtt 11 órakor a következő tárgyakban gyűlést tart. 1. A múlt gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 2. Illetőségi ügyek. 3. Kozáry Gyula képviselő elhaltának bejelentése. 4. Janszó István kérvénye Véndekhegyen lakási engedélyért. 5. Vakokat gyámoltó egyesület támogatása. 6. Anyakönyvi kivonati díjak hova fordításában határozat. 7. Mogyoróshegytető kopár területek fásítása. 8. Schäffer Sándor kérelme berleti szerződésének meghosszabbításáért. 9. Rendőr-biztos kérvénye ruha általánosa és lakberének felemelése iránt. 10. Kőfejtő területek berbeadásában ajánlat. 11. Kórházi földszállítási munkát odaitelése. 12. Elmebeteg megfigyelő építésében módosítás az építkezés kivétel iránt. 13. Telekkönyvi átalakítás ügyében érkezett 8463/ktvi 1913. sz. Hirdetmény kihirdetése. 14. Lecsapoló Társulattól történt vétel (apadás) árának kiizetése. 15. Rendőrség és hivatásos tűzoltók kérelme drágasági pótlékért.

A zalaegerszegi kir. törvényszék esküdtbírói tagjait Tapolczáról az 1914 ik évre a következőket sorolták ki: Bakó Lorant, Barcza Géza, Barna Emil, Benedek Ede, Berger Károly, Biró Ignác, Bogdán József, Brunner Elek, Csillag Ferenc, Csonka Ottó, Dienes Kálmán, Eibesbütz Adolf, Felisch Antal,

— Hedda, mondj le arról, hogy velem ostobaságokat elhitess. Hat éve vagy a színháznál és minden évben megkerestél legalább harmincezer márkát. Ezenfelül is csurrant-cseppent valami, — ne dühösködj, csak az ajándékokról beszélj, — szóval bátran tehetem az évi jövedelmedet hatvanezer márkára. Van bátorságod azt mondani, hogy te ennyit elköltöttél évenként? Ugyan mire? A toaletteid belekerültek négyezer márkába, a lakásod se olcsó, de ami a háztartásodat illeti, hát engedd meg, még a színházi tűzoltó is tudja, hogy csupa fukarságból ementháli sajtót, vagy augsburgi kolbászkákat vacsorázól. Az én számításom szerint közel félmillió márkát zslugorgatsz a takarékból vagy a titkos szublájaid fiókjában...

Hedda kipirulva ugrott fel a helyéből, de az igazgató nem engedte, hogy szóhoz jusson.

— Magunk közt szólva, buta lennél, ha az ajánlatodat el nem fogadnád. A pénzedet bőséges kamattal fogod visszakapni, de a kamatnál még többet ér, hogy most igazán korlátlan ur lehetnél a színháznál. A tetszésed szerint diszponálhatnál minden darab fölött s nemcsak a saját szerepeidet válogathatnád ki, hanem Rohr kisasszonyt is akkor játszánád, amikor saját magad akarnád. Biztosítlak gyermekem, hogy ennél jobb üzletet még sohasem kötöttél...

A beszélgetés további részletei nem fontosak, csak azt jegyezzük föl, hogy Hedda kisasszony harmadnap egy nyolcvanezer márkáról szóló takarékpénztári könyvet adott

Frisch Jenő, Gál Miksa, Glazer Sándor, Harangozó Lajos, Hirsch Dávid, Hoffmann Mór, Horváth György, Kertész Ignác, Keszler Aladár, Király Vilmos, Korein Dávid, Kovács István ifj.

A kapolcsi körorvosi állás megürült, amennyiben dr. Schwartz Ottó a Tisza vidékére költözött. A vármegyei hivatalos lapban már ez állásra a pályázat ki van írva, határidőül tűzvetén ki január 15. Addig is a helyettesítéssel, járásunk főszolgabírája, az 1908. év XXXVIII. t. c. 24. §-ának 5. bekezdésében érintett 1883:22. t. c. 84. §. alapján dr. Klein Gyula körorvost bízta meg.

Eötvös-ünnepély a polgári fiúiskolában.

Kegeletes ünnepet ült a helybeli polgári fiúiskola december hó 21-én délelőtt. A tanárok és tanítványok összejöttek, hogy leróják kegeletük adóját a nagy író- és kultúrpolitikus iránt. Az ünnepély Kollányi Ödön igazgató megnyitó beszédével kezdődött, aki azt a kérdést vizsgálta meg, miért ünnepli az iskola báró Eötvös emlékét. Utána Kis Imre IV. osztályu tanuló szavalta el a költő megható költeményét: A megfagyott gyermek-et. Ezután Szücs Mihály tanár beszéde következett, aki nagy alaposággal rajzolta meg báró Eötvös életrajzát; világos előadásban ismertette politikai szereplését; méltatta alkotásait, amelyek a magyar művelődésnek, haladásnak kiváló tényezői lettek. A beszéd után Schwarzenberg Imre III. osztályu tanuló szavalta mély érzéssel a Bucsú című költeményt. Majd Alpár Mór tanár ismertette költői lendületű beszédében a nagy férfi irodalmi munkásságát. Költeményeiből vett idézetekkel bizonyított, mily igaz, mely érzelmek lakoztak báró Eötvös lelkében; mily részvételt volt a szegények, elhagyottak iránt; mily erős érzelmű fűzte a szülőföldhöz, nemzetéhez. Azután más irányú irodalmi munkásságát ismertette. Most Kemény Ernő I. osztályu tanuló szavalata következett, aki ügyesen adta elő a Mohács című költeményt, utána pedig Nagy Flórián II. osztályu tanuló Végrendelet-et. Igazgató beszéde zárta be az ünnepélyt, aki arra kérte az ifjuságot, hogy amit most báró Eötvösről oly szép előadásokban hallottak, őrizzék meg lelkük mélyében; olvassák majd igaz örömmel a nagy férfi munkáit; igyekezzenek erejükhez mérten utánozni Eötvöst abban, hogy miként kell önzetlenül fáradni, dolgozni a nagy családért, a nemzetért.

Nyilvános köszönet. Neményi Geza úr mint Az Orsz. Magyar Kereskedelmi Egyesület tapolczi Kerületének elnöke által kül-

dött 80 koronát és Wolf Gyula úr által a szegények részére adott 6 drb. kendőért fogadják hálás köszönetét a *Kath. nőegylet elnökségének*

A tapolczi izr elemi iskola Chanuka-ünnepélyt rendez f. hó 30-án. Az ünnepély első része délután fel 3 órakor az iskola kézi munkatermében a többi része a kaszinó helyiségében délután 4 órakor lesz, ez alkalommal a kis tanulók „Annuska születésnapja”, „A gramofon”, „Hogyan vásárolnak a nők” és „Bevásárlás a piacon” című kis szindarabokat fogják előadni. A tiszta jövődelmet az iskolai könyvtár gyarapítására fordítják.

A tapolczi detailkereskedők az OMKE helyi kerülete kezdeményezésére elhatározták, hogy az idén karácsonyi és újévi ajándékot nem adnak, az ennek megváltásaképp általuk önkéntesen felajánlott összegből kapott az Izr. Nőegylet 80 koronát, a Kath. Nőegylet 80 koronát és a Kereskedő Ifjak Önképző Egyesülete 85 koronát.

A tapolczi kath. legényegylet f. hó 26-án, karácsony másnapján, ugy erkölcsileg, mint anyagilag igen sikerült színi előadást rendezett, az egyesület könyvtára javára, amely alkalommal Géczy István „Az ördög mátkája” című népszínművet adták oly szép sikerrel, amely méltán bármely vidéki hivatásos színtársulatnak is dícséretre válnék. Nehez volna a szereplők farszemélyek is külön megdicsérni, mert hiszen mindegyike a neki jutott szerepet kiváló alakítással játszotta s így egybe kötjük az elismerés koszoruját, amelyet mindegyike külön-külön is megerdemelt. A darab élelken visszatükrözi a bűnök büntetését, amely drámai befejezésben nyer megtorlást. Az estély sikere, a szereplők ügybuzgalmán kívül, Szabó Sándor káplán, egyházi alelnök nemes irányú fáradhatlan tevékenységét bizonyítja, amelylyel az egyesületet minden irányban előbbrevinni és felvirágoztatni iparkodik.

Újabb próbagyorsvonatok. Dr. Bacsinzky Vladimír zágrabi üzletvezető a balatoni forgalom előmozdítása céljából új próbagyorsvonatokat fog indítani Tapolcza és Adonypusztaszabolcs között. A próbagyorsvonatok közlekedésének időpontja még nincs megállapítva.

Honvédkiegészítő parancsnokság Veszprém-ben. Az új honvédségi elhelyezésekkel kapcsolatosan a honvédelmi miniszter honvédelmi kiegészítő parancsnokságot szervezett Veszprém-ben, mely f. hó 24-én kezdte meg működését. Hatásköre kiterjed Veszpremes Győrmegekre.

át sóhajtvá az igazgatónak. Elhatározása kétségtelenül nemes forrásból fakadt: a titkos reményből, hogy Rohr kisasszony megpukkad...

A népvándorlás korabeli nagy csatákról, fájdalom nem maradtak fenn hírlapi tudósítások s így a kitört háborúhoz hasonló példákat nem idézhetünk a világtörténet lapjairól. A nők iránt érzett lovaságunk nem gátolhat meg bennünket annak a kijelentésében, hogy Hedda kisasszony gyalázatosan visszaélt a hatalmával. Senkise veheti rossz néven tőle, hogy minden jó szerepet a maga számára foglalt le, valószínűleg a saját édesapja is szemtelenségnek minősítette volna azt a bánásmódot, mellyel fiatal vetélytársnőjét a porig alázta. A szerencsétlen Elza Rohr, aki azelőtt Antigonét és Medrát játszotta, most kétlapos szobalány szerepet kapott, olyan szerepeket, amelyeket a színház segédszínésznői is indígnalóva visszaküldtek.

Csakugyan a Rohr kisasszony hódolói tettek-e, avagy a felsőbbsege volt-e a kinyílt büszke rózsával szemben: de bizonyos, hogy a névtelen ellenfélnek nem ártott a kegyetlen zsarnok háborúja. Amikor Rohr kisasszony — fehérekötényes szobalány jelmezében — szenvedő Stuart Mária arccal kijelentette, hogy az ebéd találva van, oly eget verő tombolás tört ki a nezőtérben, aminőre még a legöregebb artista voyageuse-ok sem emlékeznek. És a gögös Heddának, aki ilyenkor sápadtan húzódott vissza a páholya mélyébe, meg kellett érnie azt a szegényt, hogy a leghiresebb tiráidait olykor halalos,

szinte megdöbbenő némasággal fogadták...

Az egyensúlyt egyedül az igazságos kritika találta meg, mely évszázados hagyományok szerint két verengző táborban küzdött a művésznője egyeduralmáért. A Hedda lapjai néha elismerőleg konstatálták, hogy a művésznő minden mozdulatán látszik a hosszú esztendő gyakorlatát. Az Elza újságjai viszont megemlékeztek azon előkészületekről, melyet illetékes körökben a Hedda Millstadt huszonötéztendő jubileuma érdekében megindultak. És mig maga a két művésznő tehetetlen dühösséggel szorongatta otthon markát, a kritikusok neha éles karddal rohantak egymásra, ajkukon az éj fekete Elza, vagy az aranyzóke Hedda nevével...

Ki tudja, hogy mivé fajul a megindult hadjárat, ha Aestle ur egy napon megint ünnepies látogatást nem tesz a társtulajdonosa szalonjában.

— Művésznő, — kezdte Aestle ur — ha pénzt nem adsz, hát ellicitálják a közzikláinkat és erdeinket...

Hedda földhöz vágott egy vizesüveget s rikacsolva ragadta meg a vén komédiás nyakat.

— Pénzt? Azt mondom neked, hogy békén hagyj, mert lelétek, mint a kóbor kutyát. Tíz éven át vesződtem és törtém magam, hogy egy részeges korhely a megtakarított fillereimet elverje...

— Akár megölsz, akár nem, azzal nem

Nincs újévi ajándék. A tapolczai kereskedők közös megegyezéssel elhatározták, hogy újévkor semmiféle ajándékot nem adnak, a megváltási díjat a helybeli jótékony egyesületeknek adják.

Szilveszter este. A Tapolczai Kereskedő Ifjak Önközpő Egyesülete folyó hó 31-én, Szilveszter este, a Balaton szálló összes termeiben, könyvtára javára, teaestélyt rendez. Belépődíj egy személynek 2 korona, családnak 5 korona.

Pásztorjáték. Élvezetes, kedves szórakozást nyújtott tegnap este a r. kath. kisdudovó és az elemi leányiskola növendékeinek az óvodában tartott pástorjátéka. A kisdudovák naiv, őszinte játékát követte az elemi iskola tanulójának nemesak ügyes, de mondhatni egyesek művészi játéka, ami a nagy számban egybegyűlt közönségnek valóban élvezetes perceket nyújtott. Elismerés az önfeláldozó, fáradhatatlan tanító kedves nővéreknek, kiknek legnagyobb jutalma a vállalt nemes kötelességüknek önzetlen teljesítése mellett a szülők hálás elismerése.

A tapolczai íz. jótékony nőegyletnek „multság megváltása” címen utólag a következők voltak szívesek adakozni: Grünfeld Józsefné 5, Berger József 3, Frisch Imre 2 koronát.

A Balaton a Balatoni Szövetség hivatalos értesítőjének 12. száma a múlt héten jelent meg a szokásos gazdag tartalommal. Vezető helyen a Balatonvidék forrásairól emlékezik meg, „Emlékezzünk a regiekről” cím alatt kedves és érdekes képeket fest a régi idők-ből, majd a Darnay Kálmán Gisimár regényének ismertetése után „A Balaton a romai korszakban” című cikkben történelmi visszatekintést tesz tavunk és vidéke történetére a jelzett korban. A Balatonvidékről hozott hírek egészítik ki a tartalmas füzetet, melyhez a folyó év tartalom jegyzéke és címlapja van csatolva.

„Panasz a villamosvilágításra” címen a múlt számunkban a hozzánk érkezett több oldalú panaszra kértük az üzem vezetését, hogy különösen az közvilágításban gyakran jelentkező hibákat orvosolja. Mi tehát a közérdekben csak kötelességet teljesítettünk, felszólalásunkat az üzem vezetése mégis zokon vette és azzal menté magát, hogy a világítás gyengesége az áramszolgáltató gép villamoságfejlesztésének elégtelenségében keresendő, tehát több a fogyasztás, mint amennyit a gép fejleszteni képes s innen a feszültség kisebbsége és a gyenge világítás. Igaza van, s így hiba az üzem vezetőségében nem kereshető. Az ivilámpák többszöri pislo-

gásában vagy teljes kialvásában azonban mégis csak a kezelésnél lehet a hiba. Magánosok panaszát felvenni a vezetőséghez tartozik, azonban a köz érdekében felmerülő panaszok nyilvánosságra hozatalát kötelességünknek tartjuk és jogunknak ismerjük még akkor is, ha az új sajtótörvény életbe lép.

Megszökött a Dunántul réme. Horváth Kolompár koborló cigányok Tapolczán sem ismeretlenek. A nyár folyamán a katonaságtól történt megszökés után több betörés, utonállás, rablás után elfogták őket és visszavitték Kolompár Ferencet a soproni helyőrségi fogházba, ahonnan a múlt héten ismét megszökött. Most megint mozgósították a Dunántul csendőrségét, hogy a vad haramia, mielőtt garázdálkodását megkezdene, bilincsre kerüljön és elvegye méltó büntetését gázságaiért.

Állatbetegségek a vármegyében. A megyei főállatorvos jelentése szerint vidékünkön a következő helyeken lépett fel ragadós állatbetegség: Veszetség: balatonfüredi járás, Örvényes, Tihany. — Ragadós száj- és körömfajás: balatonfüredi járás, Balatonfüred, Palóznak, sümegi járás, Csabrendek, Bodorfa, Gógánfa, Hosztót, Káptalanfa, Kisvásárhely, Kisgömbö, Mihályfa, Nemeshany, Nyirád, Óhid, Rigács, Sümeg, Sümegesehi, Szőcz, Ukk, Zalagalsa, Zálagyömrő, tapolczai járás, Mindszentkalla, Kekkut. — Sertesorbánc: balatonfüredi járás, Tihany, sümegi járás, Gógánfa, Kisgömbö, tapolczai járás, Diszel, Köveskál. — Sertesvész: keszthelyi járás, Keszthely, Sármelek, Szentgyörgyvar, Zalavár, Zalaszentő, letenyei járás, Molnári, tapolczai járás, Hegyesd, Taliándörögd.

Munkásjutalmazás. A kereskedelemügyi miniszter 1913. évben 100, egyenként 100 koronából és elismerő oklevélből álló jutalmat rendszeresített azon ipari munkások érdemeinek honorálására, kik egy munkaadónál töltött hosszu szolgálatuk és szorgalmuk folytán pályatársaik közül kiválnak. Az ez évi jutalmak, melyek közül a soproni kereskedelmi és iparkamara területén alkalmazott munkások számára hat van fentartva, most kerülnek kiosztásra. A szóban levő jutalomdíjakat a miniszter a kamara javaslatára Perusits Antalnak, Steiner Janos soproni lakatosmester segédjének, Sebesta Jánosnak, Trojmayer Karoly soproni kefekötőmester segédjének, Seiler Jánosnak, Spitzer Lipót kismartoni bőrgyáros cég segédjének, Dubrava Jozsefnak, a Kühne mezőgazdasági gepgyár r.-t. mosoni cég munkásának, Hollnthonner Jánosnak, Gager Janos lékai asztalosmester

segédjének és Heffer Gézának, Keller Mátyás nagykanizsai cipésmester segédjének ítélte oda. A miniszternek a jutalmaknak a karácsonyi ünnepek táján való kiosztását kívánó rendelete folytán a vidéki munkások jutalmait a kamara elnöksége megfelelő formában való átadás céljából az illetékes ipari testületeknek küldte el. Perusits Antalnak és Sebesta Jánosnak, a két soproni alkalmazottnak jutalmi díjait pedig vasárnap délelőtt adták át a kamarai tagok és a jutalmazottak pályatársainak jelenlétében, Ullein József kir. tanácsos, kamarai elnök, aki rámutatva a kitüntetettek érdemire, őket a miniszter részéről történt megjutalmazásuk alkalmából szép szavakkal üdvözölte.

Újévi üdvözetek megváltása. Zalavármegye tisztviselői elhatározták, hogy újévi üdvözeteket nem küldenek, hanem azokat a tudóvész ellen védekező zalamegyei egyesületnek juttatandó adományokkal megváltják. Kívánatos volna, hogy a közönség köréből a példát minél számosabban kövessék s az értéktelen újévi üdvözetekre pazarolt pénzt emberbaráti célokra áldozzák.

A tapolczai kir. járásbírósnágnál, törvényt napokul, ünnep és vasárnapokat kivéve, minden nap jelöltetik meg. Ezeket a felek ügyeik tárgyalása végett az ügybeosztás szerint kijelölt bíró előtt a hivatalos órákban idézés nélkül is megjelenhetnek. A polgári keresetek, kérelmek és nyilatkozatok szóbelileg minden kedden és pénteken délelőtt 9 — 11 órákor vétetnek fel a vezető Papp László kir. járásbíró által, büntető ügyekben pedig Csiszár Sándor kir. járásbíró által. Az egyezségi kísérletre való idézés és a fizetési meghagyás iránti kérelmek, továbbá oly szóbeli keresetek, kérelmek és nyilatkozatok, amelyek gyors elintézését igényelnek, ugyszintén azok is, melyeknek előterjesztése határidőhöz van kötve, vagy amelyek előterjesztése végett a bíróság székhelyének községein kívül lakó fél jelentkezik, a hivatalos órákban a megjelölt napokon kívül is felvételnek az illető eladók által.

A világ legrégebbi szélmalmai a régi egyiptomi kikötőváros Alexandria közelében levő moosi szélmalmok. Ezen malmok, melyeket már a régi egyiptomiak is liszt előállítására használtak, körülbelül 3000 évesek és részben meg jó karban vannak. Történelmi kutatások felderítették, hogy a régi egyiptomiak a gabonából nem csupán lisztet, hanem gabonakávet is készítettek. Erre a célra különösen az árpát használták, melyet pörkölték és vízzel felforraltak. Az árpa, mely tehát már az óvilág népeinél is ősrégi polgárjogot élvezett, erre az ősi hirtverne korunkban újból rászolgált. Legjobb bizonyítja ezt az egész világon elterjedt, malátázott árpából készült Kathreiner-féle malátakávé. Az a név, hogy „malátakávé” azonban csak oly gyártmányt illet meg, mely valóban malátából készül. Az árpa malátázásának, vagyis csiráztatásának eredménye az, hogy az árpaszem oldhatatlan tartalékanyagait oldható, könnyen emészthető tápanyagokká alakulnak át, míg a nem malátázott árpát az emberi szervezet csak nehezen emészt meg. A Kathreiner-féle Kneipp malátakávet csakis legjobb minőségű csirázható árpából lehet előállítani. Ezen kávénak továbbá különleges eljárás útján a kedvelt kávézamatot kölcsönzik. Innen van, hogy világszerte az összes népek és nemzetek elkényeztetett inyencei is szívesen isszák a Kathreineret.

Horgony-Syrup. Sarsaparillae
compos.
Vértisztítószer. Üvege: kor. 3.60 és 7.50

Horgony-Liniment. Capsici
compos.
a Horgony-Pain-Expeller pótléka.
Fájdalommentes bedörzsölés hűléseknél, rheumánál, köszvényknél stb.
Üvege: kor. — 80, 1.40, 2.—

Horgony-kénes-kenőcs
rendkívül idegesillapító száraz és nedves kiütéseknél stb.
Tégléje: kor. 1.—

Kapható a legtöbb gyógyszerárban vagy közvetlenül beszerezhető
Dr. Richter „Az arany oroszlánhoz” címzett gyógyszerárától, Prága I, Elisabethstrasse 5.

igen segítesz magadon... Ha új pénzt nem adsz, hát elvész a nyolcvanezer márkád is.

Hedda később újra átadott harmincezer márkát és zokogva ette vacsorára az ementáli sajtot, de a színháznak az újabb áldozat sem használt. A nézőtér kongott az ürességtől és egy délelőtt, egy szomorú vizes téli délelőtt, a végrehajtó csakugyan jegyzékbe vette az erdőket, közsiklakat és a menyboltozatot...

Másnap Hedda épen vizes borogatásokat rakott a homlokára, amikor a szobaleány behozta az Aestle ur névjegyet. A direktor nem várta meg, hogy bebocsássák, hanem szótlanul belépett a szobaleány nyomában.

— Művésznő, — szólt anélkül, hogy fölösleges bevezetésekbe bocsátkozott volna — most már csakugyan reánk terítik a vizes lepedőt, ha a germánok Istene a józan eszedet vissza nem adja. Én szívesen elhiszem, hogy te a hitvány korunk legnagyobb színésznője vagy, azt is elhiszem, hogy Duse és Sarah Bernhardt pesztonkák hozzád képest, de a közönség — fájdalom, nem hiszi el. Ugy áll a dolog, művésznő, hogy a nyomorultak vénnek tartanak. Én minden felépéskor hizom vagy két-három kilót, de mit ér neked, ha én olyan kövérre is hizom, mint az öreg Gambrinus, amikor egy este kilencven márká a bevételünk. Itt most már csak egyetlen radikális eszköz segít, de jótáll nekem, hogy ez kiránt bennünket a csávából.

— Mondd meg haramia, mi az? — szólt a szegény Hedda sötéten.

— Szívesen megmondom, de előbb vitesd el a közeledből a vizes palackot.

— Miért?

— Mert Isten tudja, nem szeretem, ha vizes palackokat dobálnak a fejemhez.

Hedda kivitette a tálcát s Aestle ur így folytatta:

— Egyetlen mód van: ha Elzával eljártatjuk a grófkisasszonyt az „Omladék titka”-ban.

Az „Omladék titka” volt az a darab, amelyben fiatal Hedda Millstadt valamikor a legnagyobb dadalat aratta. Érthető tehát, hogy a szerencsétlen művésznő magánkívül ugrott fel a helyéről s képtelen haragjában torkon ragadta a kapálódzó direktort.

— Gazember, — kiáltotta rekedten — megöllek, megöllek...

Aestle ur kiszabadította magát a színésznő karmai közül és csendesen így felelt:

— Megölhetsz, de ezzel aligha kapod vissza a száztizezer márkádat. Legyen eszed művésznő, ezzel többre méssz, mint az okatlan indulatoddal...

Hedda sirögöresöket kapott, de harmadnap — szem: alatt fekete karikával — beleegyezett abba, hogy Elza eljartsa a grófkisasszony szerepét. A színház egymásután százszor telt meg és a végrehajtó feloldotta zár alól a közsiklakat és a menyboltozatot. Ez volt az első eset a világtörténelemben, hogy egy színésznő a vetélytársnője javára önként lemondott a legkedvesebb szerepéről.

Igazságszolgáltatás a vidéken. Büntető-ügyben került egy falusi parasztember a vidéki járásbíró elé.

Az eljárás befejezése után megkérdezte a bírót a paraszttól:

— Hát mit tud felhozni a védelmére?

A paraszt ide-oda forgatta kezében a sapkáját, végül nagy alázattal kibökte:

— Hát instálom nagyságos bírót ur. szegény ember vagyok, de azért fel tudok hozni — két szép süldőmalacot.

Pesti Hírlap. Magyarország legnagyobb és legelterjedtebb lapja az új év külsőben előfizetésre hívja fel a magyar olvasó közönséget.

A Pesti Hírlap minden irányban független, bátor, szakimondó, szabadelvű és demokrata irányú, kirekesztetlenül ellenzéki újság.

A Pesti Hírlap napról-napra a legnagyobb terjedelemben vagyis legbővebb tartalommal jelenik meg; naponként 12—16—24 oldalal is többet ad, mint más napilapok; járátása tehát egyenlő előfizetési ár mellett legelőnyösebb.

A Pesti Hírlap munkatársai ezidőszent hazánk legkedveltebb és legelső írói — kivétel nélkül.

A Pesti Hírlap 1914. évi naptárát — gazdag szép-irodalmi és közhasznú tartalommal — minden új előfizető is megkapja, ha egyszerre negyedévre fizet elő.

A Pesti Hírlap ma kétségtelenül Magyarország legelterjedtebb lapja, mert példányszáma (hétköznapokon 120, vasárnapokon 150 ezer) a legelőnyösebb boulevard-lapokat is felül mulja. Ezért van legtöbb hirdetése is, lévén a hirdetés a Pesti Hírlapban legelőnyösebb.

A Pesti Hírlap karácsonyi számát 200.000 példányban bocsátották ki.

A Pesti Hírlap előfizetői kedvezményes áron rendelhetik meg a Divat-Szalont című pompás divatlapot és Az Érdekes Újság című gazdag tartalmú képes hetilapot, mellyel ma nem vetekedhetik az ország egyetlen képes lapja sem.

A Pesti Hírlap előfizetési ára egy óra 2 kor. 40 fill. negyedévre 7 korona. A Divat Szalonnal együtt negyedévre 9 kor. 50 fillér. Az Érdekes Újsággal együtt negyedévre 9 kor. 50 fillér. Kiadóhivatata, hova az előfizetést legelőnyösebben postautalvánnyal küldeni: Budapest, Váci-körút 78. szám alatt van.

Római lelet Szigligetben. Gróf Esterházy Pál szigligeti birtokán az u. n. Rózsahegyen szőlő alá forgatnak. A múlt hét folyamán a forgatók egy nagy római temetőt ástak fel, amelyben a nagymennyiségű csontváz mellett római karpereceket, fibulákat stb. találtak. Az érdekes leleteket nevezett földbirtokos őrzí. Talán jó volna, ha a Balatoni Múzeum Egyesület, ahol e vidékről már nagyobb számú régiség is van, érdeklődne a lelet iránt. Hisszük, hogy a tulajdonos nem zárkóznék el, hogy a jelzett területen megengedné pontor ásatások eszközését.

AZ ÚJ „BERSON“

Gummi parkot

előfizetésre is megkapja, ha egyszerre negyedévre fizet elő

előfizetésre is megkapja, ha egyszerre negyedévre fizet elő

Berenson, Budapest VII.

Fémszálas izzólámpák. Az utóbbi napokban gyakran esett szó a villany lámpa előállításáról körül történt szabálytalanságokról, amennyiben egyes villanylámpákat előállító gyárak, szabadalmuk megsértése miatt perben állottak és ezen pereket meg is nyerték. Ez alkalomból érdemes lesz megemlíteni, hogy a legrégebb huzott fémszálból készült villanylámpákat a Magyar Siemens Schuckert Művek hozták forgalomba és hogy a jelenlegi e cég által forgalomba hozott Wotán lámpa alatt ismert villanylámpa a legjobb, legtartósab és legtakarékosabb.

Ápa és fiú verekedése. Fülöp József községi hegyapásztor karácsony este összevezett felnőtt fiával, aki a heves szóváltás közben kést fogott apjára, aki önvédelemből revolverrel fiára lőtt és életveszélyesen megsebesítette. Az eset szomorú példája a családi nevelés hiányának.

Fekete esztendő. Elmúlik. Régi írásk szerint Csokonai Vitéz Mihálynak, aki taposta hajdan a zalai és somogyi humuszt is keserű vándorkedvében, az volt az egyik fő kérése az egek Urától, hogy csak az 1913 ik évet meg ne érje. Igazán jó volna tudni, mely érzés készítette régi költőnket ezen óhajlás kifejezésére, de hogy ez nem volt alaptalan, azt mi látjuk, kik beleszületünk ebbe a korba s átéljük a fekete esztendőt.

A badacsonyi turistaut. A Badacsonyra felvezető turistautat a Balatoni Szövetség jelentékeny költséggel újra jelezte és jelző táblákkal is ellátta. Most már biztos a tájékozódás úgy a tördemiczi kilátóhoz, valamint a nagy kereszthez és a pompásan sikerült turistamenedékhez is. Azonban még egyéb munka is szűkséges volna, hogy a tapasztalt hiányok mind pótolva legyenek. Ezek között első a hegyre felvezető turistaut rendbehozatala. Zalavármegye közönsége jó évekket ezelőtt bazaltlapokkal rakatta ki lépcsőzetesen a meredekebb részeket. Ezek egy részét azonban a nagy esőzések, felhősza-kadások alkalmával a lefelé rohanó víz felszaggatta és elhordta. A szövetség előterjesztést tett Zalavármegye törvényhatósági bizottságához, hogy az ut megjavítási céljaira megfelelő összeget engedélyezzen.

Időjárásunk szigorubb volt ugyan az elmúlt héten, mert állandó száraz fagyban volt részünk, azonban a karácsony hangulatos meze, a hótakaró hiányzott. Fekete karácsonyunk van már néhány év óta, ami az ünnepi hangulat hiánya mellett még jobban kívánatos volna, ha tudnillik a vetéseket is hó takarná, mert a száraz fagyban azok sokat szenvednek s így a jövő évi termésre is kihatással vannak.

Nyilvános köszönet.

Az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés tapolczai kerülete, „újévi ajándék megváltása“ címén a tapolczai kereskedőktől belolyt összegből, volt szíves Egyesületünknek 85 koronát adományozni, mely adományt hálásan köszöni

a Tapolczai Kereskedő Ifjak
Önképző Egyesülete.

7036—tkv. 1913. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tapolczai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Tapolczai Takarékpénztár, Kunze Lajos, tapolczai, Lukácsa Rudolf hegymagasi és Kőműves József kisapáti lakós végrehajthatóknak, özv. id. Tar Istvánné szül. Kőműves

Viktória, Tar István és Tar Mária hegymagasi lakosok végrehajtást szenvedők elleni 5200 korona s egyéb tőkék s járulékaik iránti végrehajtási ügyben az árverés a tapolczai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság területén levő: az I. és III. alattiak kielégítése végett: a hegymagasi 415. sz. jtkvben Tar Istvánné sz. Kőműves Viktória nevével álló 878. hrsz. szentgyörgyhegyi pincés szőlőre 1080 korona,

az I—IV. alattiak kielégítése végett: a hegymagasi 423. sz. jtkvben Tar István és Tar Mária nevével álló s együttesen árverés alá bocsátandó I. 349. hrsz. nádverő I. rétre, 606/a. hrsz. beltelki kertre, 171/b. hrsz. feynyósdombi szántóföldre, 220/a. hrsz. szalai földekben levő szántóra, 498/a. hrsz. róka-lyuki szántóföldre, 576/a. hrsz. ávorsai dűlő-beli szántóföldre, és 621/a. hrsz. ávorsai szántóföldre 759 korona, — az ezen ingatlanokra C. 23. a. bekelezett haszonélvezeti jog feltételes fenntartásával, — a hegymagasi 483. sz. jtkvben Tar István és Tar Mária nevével álló 397/b. hrsz. horgosi dűlő-beli szántóföldre 138 korona, a C. II. a. haszonélvezeti jog feltételes fenntartásával, — és a hegymagasi 571. sz. jtkvben ugyanazok nevével álló 12. hrsz. II. sz. ház és udvarra 800 korona, — a C. 89 a. haszonélvezeti jog feltételes fenntartásával, ezennel megállapított kiküldési árban elrendeltek és erre határidőül 1914. évi január hó 19. napjának délelőtti 10. órája Hegymagas község-házához kitézetik.

Az ingatlanok a kiküldési ár $\frac{2}{3}$ -ánál alacsonyabb áron el nem adatnak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 20 %-át készpénzben vagy óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, esetleg a bíróságnál való előleges letételt hitelt érdemlőleg igazolni. Az árverési feltételek alulirt tkvi hatóságnál és Hegymagasközség-házánál betekintheők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Tapolcza, 1913. évi október hó 21. napján.

Papp sk., kir. járásbíró.

A kiadmány hitelül:

Ján, kir. telekkönyvvezető.

BRÁDY-féle GYOMORCSEPPEK

ezelőtt Máriacelli cseppek

több mint 30 esztendő óta úgy beváltak, hogy nélkülözhetetlenek minden háztartásban. — E cseppeknek utólrhetetlenül jó hatása van emésztési zavaroknál, azután pártatlan gyomorrontás, gyomorégés, székrekedés, fej- és gyomorgörccsök, émelygés, szédülés, hányás, álmatlanság, kólika, vérszegénység, sápkór stb. ellen.

Kapható minden gyógyszerertárban. Egy nagy üveg K. 1.60, kis üveget — 90 fillér, 6 üveget K. 5.40, 3 nagy üveget K. 4.80 beküldése után küld franco

BRÁDY K. gyógyszerertára a „Magyar Királyhoz“ BÉCS, I. Fleischmarkt 2., Depot 5.

Ügyeljünk a védjegyre, amely a Máriacelli Szűz Máriát ábrázolja, a vöröszínű csomagolásra, s az aláírásra, amely az oldalt levő kép másolata és utasításunk vissza minden utánzatot.

ÓRIÁSI KARÁCSONYI VÁSÁR!!!

KARDOS NAGYÁRUHÁZÁBAN MEGKEZDŐDÖTT!!!

MESÉS OLCSÓ ÁRAK: Finom kostüm 10 korona. Téli ruha 4 korona. Selyem ruha

15 korona. Bársony blouse 4-50 korona. Selyem blouse 6 korona. Velour plüss kabát 28 korona. Raglán 16 korona. Kész téli pongyola 6 kor. Szalon szőnyeg 30 kor. Szörme garnitúra 20 kor. Teljes menyasszonyi kelengye 200 kor.

8463/tkv. 1913. szám.

Hirdetmény.

Tapolcza község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. XXIX., 1889. XXXVIII. és 1891. XVI. törvénycikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendeli, az 1892. évi XXIX. t.c.-ben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1., hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t.c. 15. és 17. §§ ai alapján, ideértve e §-nak az 1889. XXXVIII. t.c. 5. és 6. §-aiban és az 1891. évi XVI. t.c. 15. §-ának a. pontjában foglalt kiegészítést is, valamint az 1889. XXXVIII. t.c. 7. § a és az 1891. XVI. t.c. 15. §. b. pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.c. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis az 1914. évi június hó 30. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2., hogy mindazok, a kik az 1886. évi XXIX. t.c. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítést is, — a tényleg birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1914. évi június hó 30. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújsák be, nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3., hogy mindazok, akik a telekkönyvi átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t.c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásaikat tartamazó kervényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1914. évi június hó 30. napjáig bezárólag nyújsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltja után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogának sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek is, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak avagy ilyeneket pótlólag benyújtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

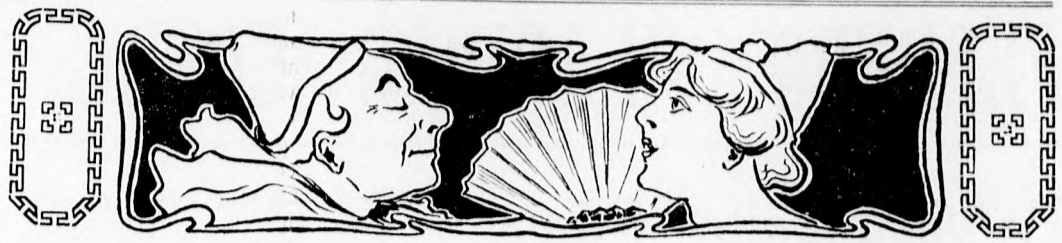
A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Tapolcza, 1913. évi december hó 10. napján.

Papp sk., kir. járásbíró.

A kiadmány hitelül:

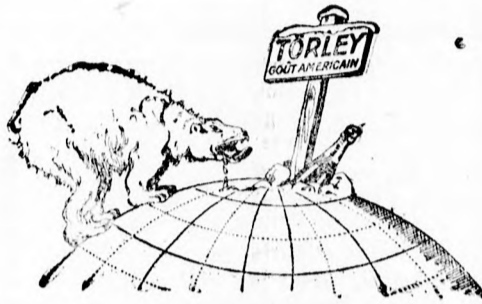
Ján, kir. telekkönyvvezető.

Báli meghívókat

izléses kivitelben készít

Löwy B. könyvnyomdája, Tapolczában.

Köhögés, rekedtség és hurut
ellen nincs jobb a

Réthy-féle pemetefü cukorkánál.

Vásárlásánál azonban vigyázzunk és határozottan Réthy-félét kérjünk, mivel sok hasztalan utánzata van. Az eredetinek minden darabján rajta van a **Réthy-név.**

1 doboz ára 60 fill. Nagy doboz 1 K. Mindenütt kapható.
Csak Réthy-félét fogadjunk el!

„ERZSÉBET“-SZÁLLÓ összes termeiben, Sylvester este TEAESTÉLYT

rendezek, melyre tisztelt vendégeimet ezuton is meghívom.
Együttal boldog újévet kíván
Berta Gyula.

HENRI BERGSON:

A NEVETÉS.

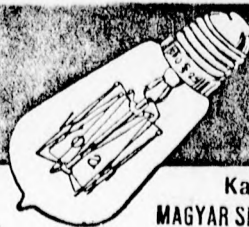
Tanulmány a komikum jelentéséről és 4 lélektani értekezés.

Bergson a korszakalkotó filozófust, az új radikális evolucionizmus (bergsonizmus) megalapítóját, kinek óriási hatását az ókori sokrateszi megajuláshoz hasonlítják, ez a kötet mint pszichológust mutatja be s ezzel a filozófusnak úgyszólván műhelyébe vezet. A lét nagy problémáin elmélykedő mester miniatűrben mutatja meg itt hogyan szokott dolgozni és műveszi stílussal könynyitve meg a szellemi munka, az emlékezés, az álmódos, a komikum lélektanának megértését, előkészíti a mai gondolkodásban máris forradalmat keltő filozófiájának megértésére.

ARA
K 1'90

Kapható Löwy B. könyvkereskedésében,
Tapolczában.

Wotan

Lámpa

A legjobb és a legtartósabb drótszálas lámpa.
Huzott drótszállal 75% árammegtakarítás.

Kapható villanszerelési üzletekben, villanytelepeken és a
MAGYAR SIEMENS-SCHUCKERT-MŰVEK-nél, Budapest, VI., Teréz-körút 36. Gyár-utca 13.

FERRERO VILÁGHIRŰ KÖTETEI

A világhódító Róma
Julius Caesar
A római köztársaság
elbukása

Egy-egy kötet tartós vászon-
kötésben elegáns kiállításban

1 kor. 90 fill.

Minden kötet külön is kapható!

E mesterművek Róma történetét a
történelmi igazság hű meg-
világításában, érdekesítő
drámaisággal, páratlan
írásművészettel
tárgyalják.

Kapható:

Lówy B. könyvkereskedésében.

HIRSCH JÓZSEF

hentesüzlete és füstölője

TAPOLCZA, főter.

Telefonszám 96.

Állandó nagy raktár:

Füstölt sonka, füstölt hus,
füstölt szalonna és szalámiból.

Friss sertéshus, elsőrendű
sertésszir-háj és zsirszalonna.

Főtt sonka, nyelv és hideg
felvágottak. :-:

Naponta saját készítésű
friss virsli, kalbász, párisi és
szafaládé. :-:

Legolcsóbb napi árak!

VÉDJEGYES SZABADALMAZOTT BORTOMLÓK.

Jótállást vállalunk, hogy bortomlónk meg nem keményed-
nek és szivacsossá nem lesznek.

Pincegazdászati cikkek. A legmodernebb asbest keret-
szűrők, szivattyúk és pincegazdászati gépek, Asbest szűrőgyapot.

STANDARD MŰSZAKI KERESK. R.-T.

EZELŐTT

Pick és Winterstein, Kuschnitzki és Grünhüt
és. és kir. udvari szállítók

BUDAPEST, VI., Teréz-körút 21.

FIUME, WIEN, PRAG, ST. PETERSBURG.

VASUTI MENETREND. 1913. október.

Vonatok érkezése és indulása Tapolcza állomáson.

1. Érkező vonatok:

A balatoni vasuton Budapest—Veszprém felől:

Reggel 7 óra 37 perckor
délben 12 " 46 "
" 5 " 10 "
este 8 " 28 "

Keszthely felől:

Reggel 3 óra 43 perckor
dél előtt 8 " 38 "
dél után 12 " 57 "
" 4 " 58 "
este 11 " 27 "

Ukk felől:

Reggel 8 óra 21 perckor
dél után 1 " 08 "
" 5 " 06 "
este 8 " 54 "

2. Induló vonatok:

A balatoni vasuton Budapest—Veszprém felé:

Reggel 3 óra 53 perckor
dél előtt 8 " 50 "
dél után 1 " 14 "
este 9 órakor "

Keszthely felé:

Reggel 4 óra 21 perckor
dél előtt 8 " 39 "
dél után 1 " 28 "
" 5 " 32 "
este 9 " 31 "

Ukk felé:

Reggel 4 óra 49 perckor
dél előtt 9 " 10 "
dél után 1 " 30 "
" 5 " 21 "

ELADÓ

a diszeli határban, az ugy-
nevezett gyopári dűlőben
körülbelül 12000 □-öl

hazai termő szőlő,
esetleg parcellákban is.

A venni szándékozók értekezhetnek

TÓTH JÓZSEF

:: diszeli lakossal. ::

BUTOROZOTT

UTCAI SZOBA

KÜLÖN BEJÁRATTAL

AZONNAL KIADÓ

DOMANICZKY SÁNDOR

:: FÉNYKÉPÉSZNEL. ::

Nyomatott Lówy B. gyorsajtóján, Tapolczán.

Meinl Gyula Kávébehozatal

Hatékony kétszer friss pörkölt
kávé, csokoládé és kakaó.

Főterakat Tapolcza és vidékére:

KASZÁS SOMA

:: FÜSZER- ÉS ::
OSEMEGEKERESKEDÉSÉBEN

≡ TAPOLCZA. ≡

HIRDETÉSE
FELVÉTELNEK
A KIADÓHIVATALBAN.

MILLIÓK

használják

Köhögés

rekedtség, hurut, elnyálkásodás,
görcs, számköhögés ellen

**Kaiser-féle
Mell-Karamellák**

a „3 fenyővel”

6500 elismerő levél orvosok-
tól és magánosoktól!!!

Kiválóan kellemes, izletes bonbonok.
20 és 40 filléres csomagokban
és 60 filléres dobozban kapható
Glazer Sándor gyógyszertárában.